

Ἐρώτ. ΚΖ'. Εἰς ποίαν κλάσιν ἀνθρώπων ἀνήκεν ἡ ἐξουσία αὕτη πρὶν τῆς ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ; Ποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν μετερχομένων αὐτήν ; Πῶς ἐδιορίζοντο καὶ διετηροῦντο, καὶ πρὸς ποῖον ἦσαν ὑπεύθυνοι ;

Ἐρώτ. ΚΗ'. Εἰς ποῖα τῆς ἐλλ. ἐξουσίας μέρη εἶναι ἐν χρήσει ἔτι τοιαῦται Ἀρχαί, καὶ εἰς ἑλλειπιν αὐτῶν, ποῖον εἶδος ἀστυνομίας ἢ διοικήσεως ἀντικατέστη ;

790

1828. Ἐκθεσις, ἀπὸ 14 Ἰαν., τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαίου Μιχ. Σούτσου, πρὸς τὸν Ἰω. Καποδίστριαν, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Δικαιοσύνης ἐν τῇ χώρᾳ,

ἐν 173, τ. 1, σ. 399–400.

« . . . τύχη κακῇ, οὐδέποτε ὑπῆρξαν δικαστήρια ἄλλα παρὰ τὸ ἐν Σύρῳ ἐμπορικόν, τὸ τῶν λειῶν ἐνταῦθα (ἐν Αἰγίνῃ) . . . καὶ ἐν κακουργιοδικεῖον ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὸ 1826 ἰδρυθέν, ἔπειτα δὲ καταργηθέν . . . Πρὸ ταύτης τῆς Συνελεύσεως (τῆς Τροιζήνος), αἱ διαφοραὶ τῶν πολιτῶν ἐκρίνοντο ἐνίοτε ἀπὸ ἐπιτροπᾶς διαιτητῶν, ὀνομαζομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἀπηγορεύθησαν, ὥς ἀντικείμεναι εἰς τὸ Σύνταγμα . . . Ἄλλον τρόπον δὲν εἶχα, εἰμὴ πότε μὲν νὰ κάμνω τὸν εἰρηνοδίκην, πότε δὲ νὰ παρακινῶ εἰς αἵρετοκρισίας . . . ».

791

1828. «Κατάστασις τῶν ἑκπαλαί σιουρουτίων τοῦ βηλαετίου νεχαγιᾶ Ζαγορίου»,

ἐν 213, Θ', σ. 82–86, ἐν 43, σ. 35–37 καὶ ἐν 150, σ. 56–61.

« 1. . . . ὅταν . . . ἓνας χανὲς ἐπιφορτισθῇ μὲ μεκεῖνα ἀπὸ τὰ εἰς τὸ χωρίον του ἐμπύπτοντα κατὰ καιροὺς βασιλικά καὶ αὐθεντικά τεκλίφια μὲ τοὺς χρονικοὺς ἀναχρονισμοὺς, χωρὶς ἐλπίδα νὰ εἰσπορέσῃ νὰ τα ξεπλερώσῃ κατ' ἄλλον τρόπον, θέλοντας ἢ μὴ θέλοντας, τότε ἡ Κοινότης τοῦ χωρίου του, συμφώνως, ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως ἐβγάξει ὅλην αὐτήν μπάστινα τοῦ χρεουμένου χανὲ κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ἢ μέρος αὐτῶν, εἰς τὸ κοινὸν μιζᾷτ τοῦ χωρίου, τελαλίζοντάς την δέκα, εἴκοσι ἢ καὶ τριάντα ἡμέρας καὶ γίνεται ἡ πώλησις εἰς ἐκεῖνον, ὁποῦ δόσῃ τὰ περισσότερα, μὲ μόνην κοινὴν ὁμολογίαν τῶν εὗρισκομένων χωριανῶν, χωρὶς νὰ εἰσπορῇ μήτε ὁ νοικοκύρης, μήτε συγγενής, μήτε γείτονας νὰ πειράξῃ τὸν ἀγοραστήν εἰς τὸ παραμικρὸν καὶ ἀπὸ τὰ γρόσια αὐτῆς τῆς πωλήσεως ἐβγαίνει πρῶτον ἀπὸ κάθε ἄλλο μπόρτζι ὁ μεκαῆς τοῦ χωρίου καὶ ξεπληρώνεται καὶ ἂν περισσεύουν, παίρνει δεύτερον ἢ προῖκα, ἂν εἶναι ἀποδεδειγμένη, τρίτον τὰ ἀμανέτια, ἂν ἔχῃ ὁ νοικοκύρης δι' ἴδιόν του χρέος καὶ ἀκολούθως οἱ λοιποὶ δανεισταί.

2. . . . μὴ ἀπομνήσκοντες ἀρσενικὰ παιδιὰ εἰς ἓνα χανέ, παρὰ μόνον ἓνα κορίτζι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει τινὰς γαμβρὸς καὶ ἔχοντας αὐτὸς ὁ χανὲς προσητεριὸν μεκαγιᾶ ἢ μὴ ἔχοντας καὶ ἀκολούθως ἀπὸ χρόνου εἰς χρόνον ἐπιφορτισθῇ μὲ τὸν χισέν του ἀπὸ τὰ χρονικά ριζίματα καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτός, ὅπου ἔμβῃ νοικοκύρης εἰς αὐτήν τὴν μπόστινα, δὲν εἰσπορέσῃ νὰ πληρώσῃ, τὸ χωρίον, πωλῶντας αὐτήν τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ρηθέντος γαμβροῦ καὶ ἂν δὲν ξεπληρωθῇ ὁ μεκαγιᾶς, πωλεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἴδιαν μπόστινα τῆς γυναικός.

3. Τὰ κορίτσια ὅπου ὑπανδρεύονται ἢ ἀπὸ πατέρα ἢ ἀπὸ μητέρα καὶ ἐξωπροικίζονται, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως των, ἀπομνήσκοντας ἀρσενικά παιδιά, δὲν εἰμποροῦν τὰ κορίτσια μὲ κανένα λόγον νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ ἀδέλφια των κανένα κληρονομικὸν μερίδιον ἀπὸ τὴν πατρομητρικὴν περιουσίαν, εἰ μόνον ἂν οἱ γονεῖς των, μὲ διαθήκην των, τοὺς διορίσουν τίποτε. Τὰ ἀδέλφια ὅμως εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑπανδρεύσουν τὰς ἀδελφάς των, μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τους, ἂν ἤθελαν εὐρεθοῦν ἀνύπανδροι.

4. Ἐχοντες οἱ γονεῖς μόνον θυγατέρας, χωρὶς ἀρσενικόν, ἐξωπροικίζοντες τὰς ἄλλας καὶ παίρνοντες γαμβρόν μέσα εἰς τὰ μπαστινά των, εἰς μίαν μόνην ἀπὸ τὰς θυγατέρας των, ὅπου ἤθελεν εὐχαριστηθῇ, αὐτὸς ὁ γαμβρὸς μόνον μὲ αὐτὴν τὴν θυγατέρα, θέλουν εἶναι οἱ μόνοι κληρονόμοι μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων καὶ αἱ ἄλλαι, αἱ ἐξωπροικισμέναι, δὲν εἰμποροῦν, μὲ κανένα δικαίωμα, νὰ ζητοῦν μερίδιον, ἔξω μόνον ἂν οἱ γονεῖς, μὲ τακτικὴν διαθήκην, τοὺς ἀφήσουν τι.

5. Ὅσοι γονεῖς μένουν χωρὶς κληρονόμον, ἀρσενικόν ἢ θηλυκόν, παίρνοντας ἓνα παιδί, ἢ κορίτζι, ἢ συγγενικόν ἢ ξένο, διὰ κληρονόμον των, ὅποιον εὐχαριστηθοῦν, μὲ τακτικὰ ἔγγραφα, μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων, οἱ συγγενεῖς των δὲν εἰμποροῦν μὲ κανένα λόγον νὰ ζητήσουν κανένα κληρονομικὸν δικαίωμα.

6. Ἀποθνήσκοντας ἓνας ἄνδρας, χωρὶς κληρονόμον, ἢ γυναῖκα του δὲν εἰμπορεῖ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ ἀνδρομοίρι, παρὰ μόνον λαμβάνει ἀπὸ τοῦ ἀνδρός της τὴν περιουσίαν τὸ προικίον ὅπου ἔφερεν εἰς μετρητά, καθὼς καὶ δι' ὅλα τὰ φορέματα ὅπου ἔφερεν ἀπὸ τὸ γονικό της, τὴν ξετίμησι, ἐκτὸς μόνον ἂν ὁ ἄνδρας της, μὲ διαθήκην, τῆς διορίσῃ τίποτε. Παρομοίως καὶ μίᾳ γυναῖκα ὑπανδρευμένη, ἀποθνήσκουσα ἄκληρος, ὁ ἄνδρας της, χωρὶς νὰ βαστάζῃ τίποτε ἀπὸ τὰ τῆς γυναικὸς του πατρομητρικὰ ὅπου ἔφερε, τὰ ἐπιστρέφει ὅλα εἰς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς κληρονόμους της μὲ τὴν ξετίμησι τῶν φορεμάτων της.

7. Ὅταν τινὰς κάμη διαθήκην καὶ εἶναι ὅλη ἰδιοχείρως του γραμμένη, μὲ μόνον τὴν ὑπογραφὴν του καὶ χωρὶς μάρτυρας, ἔχει κῦρος πλήρης. Καὶ ὅταν εἶναι γράμμα μὲ ἄλλον χέρι, καὶ μὲ μόνην τὴν ὑπογραφὴν του, ἔχοντας τρεῖς ἢ περισσότερους μάρτυρας τιμίους, νὰ ἔχῃ παρομοίως πλήρης, ἀμετάτρεπτον κῦρος καὶ δύναμιν.

... 9. (Ἡ δαιτητικὴ ἀπόφασις τῶν αἵρετῶν κριτῶν ἔχει κῦρος ἀμετάτρεπτον).

10. Ὅταν ἓνας κάμη σιαρὲτ νταβᾶ ἐναντίον ἄλλου καί, ἀφοῦ κρισολογηθοῦν καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἔχει κανένα δίκαιον, τότε αὐτὸς ὁ σιαρέτης, νὰ πληρώνῃ τὸν μπουμπασιοιὲ καὶ ὅσα ἄλλα ἔξοδα ἤθελε κάμει ὁ παρ' αὐτοῦ ἀδίκως ἐναγόμενος καὶ μὲ περισσότεραν ἀκόμη παιδείαν.

... 13. ... ὁ διωρισμένος ἄνθρωπος διὰ τὰς κοινὰς τοῦ βιλαετίου ὑποθέσεις καθὼς καὶ οἱ βεκίληδες τοῦ κάθε χωρίου, μαζὶ μὲ τοὺς τιμιωτέρους καὶ καλλιτέρους οἰκοκυραίους, τοὺς φρονιμωτέρους, θέλουν θεωρεῖ καὶ συμβιβάζει τὰς διαφορομένας ὑποθέσεις κατὰ μέρος, ἀνηκούσας εἰς τὰ ἄνωθεν σιουρούτια».

792

1828. Ἀπόφασις ἐπιτρόπου ἐπισκόπου Τριπόλεως, λύσεως γάμου, ἐν 326, σ. 409-410. Πρβλ. αὐτόθι, σ. 446-447.

«... ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν στέργουνσιν ἀναμεταξύ τους νὰ συζήσωσιν, ἀλλὰ ζητοῦντες, τὴν ἀπ' ἀλλήλων διάζευξιν, διὰ πολλὰ αἷτια (αὐτοὶ μόνοι οἶδασιν) καὶ ἐπέμενον... ἡμεῖς...

